

O B S A H :

Strana

Předmluva 5

I. Vypovědění války:

Sarajevský atentát. — Nota rakousko-uherská (23. července); rakouská policie. Ústupky Srbska a přerušení diplomatických styků (25. července). — První období vyjednávání (ode dne 26. do 29. července). — Plán berlínského kabinetu: nátlak na Francii. Sir Eduard Grey a prostředkování anglické. Průtahy Německa; pomíjí všech návrhů smírných. — Nota anglická ze dne 29. července, mobilisace rakouská a první ultimatum Německa Rusku. — Druhé období vyjednávání (ode dne 30. července do 3. srpna). — Vytrvalé úsilí Anglie, aby Německo bylo přivedeno k politice méně nesmířlivé. — Rakousko zdá se nakloněno k některým ústupkům; rozhovory mezi Vídní a Petrohradem. Ultimatum Německa Rusku (31. července). — Von Schön a Viviani. — Vojenské přípravy Německa a Francie: neutralita Lucemburska a Belgie. — Vypovědění války Německem Francii (3. srpna). — Roztržka mezi Anglií a Německem (4. srpna). — Závěr 11

II. Jak politika Německa nevyhnutelně vedla k světové válce:

Germáni—Slované a Románi. — Ruské barbarství. — Politické myšlenky Německa a Francie. Prohlášení práv lidských a otázka alsaská. — Spolek francouzsko-ruský. — Vilém II. a světová politika. — Edvard VII. a radikální socialisté. Dohoda francouzsko-anglická. — Tanger a Algeciras. — Anexe Bosny a Casa-

blanca. — These o nadvládě německé: generál Bernhardi. Převaha Německa roku 1912 a probuzení slovanské 137

III. *Před samou roztržkou:*

Původcové srážky a jejich pravé záměry. Pohnutky jejich chování; přesvědčení, že Anglie nezakročí, naprostá důvěra v převahu jejich sil, v posvátnost války. — Německý císař a korunní princ. — Krise balkánská roku 1913. — Arcikníže František Ferdinand a hrabě Tisza. — Vojenské zákony německé. — Novinářská výprava proti Francii 227

IV. *Otrávení národa:*

Německo sjednocené k válce. — Prusko; jeho vývoj historický. — Jena a panství napoleonské. — Vůdčí ideje Německa: jeho názor o státu. — Mysticismus německý. — Německé lhaní 277

V. *Úpadek sil odporu mírumilovného:*

Německý partikularismus. — Ústava z r. 1871 a říšský sněm. — Církev: Střed a katolíci. — University. — Veřejné bohatství. Majitelé hutí a dolů uhelných. — Socialismus: kolísání jeho zásad a slabost stran nejkrajnější levice. — Všeněmectví 311

VI. *Mírová smlouva:*

My budeme diktovat mír. — Povaha nynější války určí podmínky smlouvy mírové: rovnováhu, úctu k národnostem, odstranění soustavy ozbrojeného míru. — O možnosti všeobecného odzbrojení. — Nové uspořádání Evropy a Německo. — Obnova Polska. — Otázka rakouská. — Čechy a Srbsko. — Maďari a Rumuni. — Likvidace Turecka. Cařihrad a Malá Asie. — Závěr 351

Doslov překladatelův 465

